

РЕШЕНИЕ

№ 10874

гр. София, 05.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2011** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Н. В. В. от [населено място] срещу мълчалив отказ на кмета на район Красно село, СО, за предоставяне на достъп до поискана със заявление от 26.01.2024 г. от жалбоподателя, с вх. № РКС24-ЕВ01-52/29.01.2024 г. при органа, обществена информация.

В жалбата са изложени общи, неконкретни съображения за незаконосъобразност на решението, като са преповторени основанията за незаконосъобразност, разписани в чл. 146 АПК. Посочва, че е поискал от ответника да му предостави достъп до информация във връзка с обработени документи за компенсация на родители, чиито деца не са настанени в детски градини и ясли, за да получат парите за месеците ноември и декември. Отговор не е получил в законоустановения срок. Моли да бъде отменен мълчаливият отказ.

В съдебно заседание се явява лично и поддържа жалбата. Уточнява, че посочената в заявлението информация е поискал във връзка с публикувана в социалната мрежа информация. Претендира разноски.

Ответният орган – кметът на район Красно село, СО, е депозирал административната преписка. В становище по жалбата моли същата да бъде оставена без разглеждане, тъй като жалбоподателят няма правен интерес от оспорване, без изложени конкретни мотиви. Алтернативно моли за отхвърляне на жалбата, също без конкретизация.

В уточнителна молба заявява, че не е налице произнасяне по заявлението на жалбоподателя.

В съдебно заседание се представлява от юк Й., която оспорва жалбата като недопустима. Посочва, че жалбоподателят има множество дела с ответника, като счита това за злоупотреба с право. Претендира разноски.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София – град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.01.2024 г. Н. В. В. от [населено място] е подал заявление за достъп до обществена информация до кмета на район Красно село, СО, на електронния адрес на район Красно село: [електронна поща], входено при органа с вх. № РКС24-ЕВ01-52/29.01.2024 г., с което е поискано от кмета на район Красно село, СО, да му предостави следната информация:

1. Законово дължимия писмен, конкретен и изчерпателен отговор на следния въпрос, заедно със съответните доказателства, послужили за неговото обосноваване: Колко на брой са „обработените документи за компенсация на родителите, чиито деца не са настанени в детски градини и ясли, за да получат парите за месеците ноември и декември“, от кои конкретни длъжностни лица в район Красно село – Столична община, въз основа на какви документи, фактически и правни основания и в какъв срок са били обработени те?

2. Цялата законово дължима информация, с която разполага ответника, свързана с „обработените документи за компенсация на родителите, чиито деца не са настанени в детски градини и ясли, за да получат парите за месеците ноември и декември“, които се споменават в публикация (в това число, но не само: незаверено копие от всички налични документи по казуса).

Заявил е желание информацията да му бъде предоставена по реда на ЗДОИ на посочен електронен адрес: [електронна поща].

В срока за предоставяне или отказ от предоставяне на информацията, изтичащ на 12.02.2024 г., отговор не е представен на жалбоподателя.

Жалбата е подадена чрез ответника на 16.02.2024 г.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на кмета на район Красно село, СО, за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление с вх. № РКС24-ЕВ01-52/29.01.2024 г.

Жалбата е процесуално допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годин за оспорване акт – мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Заявлението за достъп до обществена информация е входено при ответника на 29.01.2024 г. Срокът за предоставяне или отказ за предоставяне на поисканата информация, съгласно чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, е 14-дневен и изтича на 12.02.2024 г. Срокът за оспорване на мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация е едномесечен от изтичане на срока, в който административният орган е

бил длъжен да се произнесе /чл. 149, ал. 2 АПК/ и изтича на 12.03.2024 г. Жалбата е подадена чрез ответния орган пред АССГ на 16.02.2024 г., поради което е подадена в срока за това.

С жалбата е сезиран и местно компетентният съд. Съгласно чл. 133, ал. 1 АПК делата по оспорване на индивидуални административни актове се разглеждат от административния съд по постоянния адрес или седалището на посочения в акта адресат, съответно адресати. Т.е. доколкото се оспорва мълчалив отказ по подадено от жалбоподателя заявление, който жалбоподател е с постоянен адрес в [населено място], то компетентен да разгледа жалбата е АССГ. Поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Кметът на район Красно село, СО, е сезиран със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, подробно описана в заявлението в две точки, подадено по надлежния за това ред, на електронния адрес на ответника, в писмена форма и съдържащо изискуемите по ЗДОИ реквизити.

Настоящият съдебен състав намира, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1, пр. 3-то ЗДОИ. Съгласно ал. 1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък „органите“, а според ал. 2 на същата разпоредба, този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от: 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Кметът на СО и по-конкретно, този на район Красно село, е „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 1, пр. 3-то ЗДОИ, тъй като съгласно цитираната разпоредба този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от органите на местно самоуправление в Република България, т.е. кметът на район „Красно село“, СО, е и териториално компетентен относно поверения му район.

В чл. 25 ЗДОИ законодателят е предвидил изрично съдържание на заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация, а именно трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; описание на исканата информация, предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация, освен когато заявлението е подадено чрез платформата за достъп до обществена информация, адреса за кореспонденция със заявителя или съгласие за използване на профил в системата за сигурно електронно връчване по чл. 26, ал. 2 от Закона за електронното управление и отказ на заявителя за публикуване на платформата за достъп до обществена информация на заявлението му, подадено чрез електронна поща по чл. 15, ал. 1, т. 4 и на решението и предоставената обществена информация по него. Ако в заявлението не се съдържат данните по ал. 1, т. 1, 2 и 4, то се оставя без разглеждане. Настоящият съдебен състав намира, че съдържанието на процесното заявление отговаря на изискванията, посочени в цитираната разпоредба. Посочени са трите имена на заявителя, посочен, е както административен, така и електронен адрес за кореспонденция, както и е посочена предпочитана форма за получаване на

информация, доколкото заявлението не е подадено чрез платформата за достъп до обществена информация. В описанието на исканата информация, същата е достатъчно ясно и конкретно уточнена. Поради това съдът намира, че заявлението отговаря на изискванията на закона.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в Глава трета на ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ задължава органите, или изрично определените от тях лица, да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведомят писмено заявителя за своето решение. Следователно, единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Неспазването на формата, в която следва да се произнесе задълженият субект, е достатъчно основание за отмяната на оспорения акт. Органите са длъжни винаги да се произнесат по подадените до тях заявления, вкл. да искат уточнения и прецизиране на същите, ако считат, че са нередовно направени /чл. 29, ал. 1 ЗДОИ/, респ. да мотивират отказа при преценка за основания за това.

Няма спор по делото, че ответникът не е отговорил нито в законоустановения срок, нито към датата на подаване на жалбата, нито към 20.06.2024 г. – датата на приключване на съдебното дирене по делото. Съгласно чл. 58, ал. 1 АПК, непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливият отказ е бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Следователно, за да се приеме, че такъв отказ е налице, е необходимо компетентният административен орган да не изпълни задължението си за произнасяне, въпреки сезирането му. Т.е. поради липсата на произнасяне е безспорно, че е налице мълчалив отказ на ответника. Въпреки това обаче, при произнасяне по подадената жалба съдът дължи преценка относно характера на поисканата информация, дали същата е обществена и дали не съществува друг ред за нейното получаване, с оглед преценка относно наличието на предмет на жалбата и дали ответният орган е бил задължен да предостави поисканата информация по реда на ЗДОИ. В случай че се установи, че за ответника не е налице задължение за отговор, то и не може да се говори за мълчалив отказ. В конкретния случай, настоящият съдебен състав намира, че жалбата е основателна, тъй като поисканата информация попада в кръга на обществената информация, достъп до която гражданите имат право след сезиране на задълженият субект по реда на ЗДОИ.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, като съгласно дефиницията на чл. 9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Понятието „обществена информация“ следва да бъде тълкувано като данни, сведения или знания за някого или нещо, свързани с обществения /публичния/ живот в страната. Тези сведения, данни и/или знания могат да се съдържат в документи или да са обективирани в други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В закона

са разграничени два вида обществена информация – официална и служебна. Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия – чл. 10 ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации – чл. 11 ЗДОИ. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл. 12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Исканата информация безспорно попада в обхвата на чл. 2, чл. 9-11 ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително, в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел. Доколкото поисканата със заявлението от В. информация се събира, създава и съхранява по повод дейността на кмета на район Красно село, СО, тъй като служебно известно на съда е, че именно на него са делегирани правомощия за произнасяне по заявления за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места в район Красно село, то същата представлява служебна обществена информация и подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ.

Следва да се уточни, че множеството подадени от едно лице заявления за достъп до обществена информация в различни области на обществения живот, не могат да бъдат основание за задължен субект да откаже предоставянето на такава информация. ЗДОИ дава право на гражданите да поискат достъп до обществена информация, като дори не е необходимо да доказват правен интерес от нейното получаване.

Поради изложените мотиви мълчаливият отказ за предоставяне на обществена информация от кмета на район Красно село, СО, следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на ответника да се предостави поисканата информация, тъй като същата представлява служебна обществена такава.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а мълчаливият отказ отменен.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 10,00 лв. за държавна такса. Разноски за адвокатско възнаграждение не са претендирани от жалбоподателя.

На ответника не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район Красно село, СО, за предоставяне на достъп до поискана със заявление от 26.01.2024 г. от жалбоподателя, с вх. № РКС24-ЕВ01-52/29.01.2024 г. при органа, обществена информация.

ВРЪЩА делото като преписката на кмета на район Красно село, СО, за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, В 14-ДНЕВЕН СРОК от влизането на решението в сила.

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ на Н. В. В. от [населено място] сумата от 10,00 лв., представляваща направени разноски за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 40, ал.3 ЗДОИ/.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: